

Mưa Trong Lòng Ta

(Bài ca bị lãng quên)

(Phiên dịch Ariettes oubliées */ P.Verlaine)

*Mưa trong trái tim ta
Như mưa trên đường phố
Mưa triền miên là thể
Thấm nhập đầy tâm hồn*

*Ôi mưa êm đêm quá
Rơi xuống đất, mái nhà
Ôi tâm hồn buồn bã
Thì mưa là bài ca !*

*Mưa rơi không lý lẽ
Trong con tim chán chường
Sao! không do phản bội?
Buồn này chẳng cần nguyên*

*Quả là nỗi đau nhất
Khi không biết tại sao
Không tình yêu, thù hận
Tim mình đau biết bao !*

Hồng Nguyên/H.N.T., 3/tháng 8/2021

* Ariettes oubliées

2-II Pleure dans mon Coeur

_một tiêu đề lấy từ câu đầu của bài thơ.

Có dịch giả lấy tiêu đề của bài thơ Chanson d'Automne
cũng của P.Verlaine làm tiêu đề cho Ariettes oubliées 2.

PAUL VERLAINE (1844-1896): Original French: 1885-87

*Il pleure dans mon coeur
Comme il pleut sur la ville;
Quelle est ce langueur
Qui penetre mon coeur?*

*O bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits!
Pour un coeur qui s'ennuie
O le chant de la pluie!*

*Il pleure sans raison
Dans ce coeur qui s' écoeure.
Quoi! nulle trahison?...
Ce deuil est sans raison.*

*C'est bien la pire peine
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon coeur a tant de peine!*

* Tài liệu Wikipedia còn ghi: Ariettes oubliées (Forgotten Songs) is a song cycle for voice and piano, L. 60 by Claude Debussy, based on poems by Paul Verlaine. The six ariettes were composed.....

1-"Le vent dans la plaine suspend son haleine": C'est l'extase langoureuse

2-"Il pleut doucement sur la ville": Il pleure dans mon cœur comme il pleut sur la ville

3-"Le rossignol qui, du haut d'une branche": L'ombre des arbres dans la rivière embrumée

4-"Paysages belges. Chevaux de bois": Tournez, tournez, bons chevaux de bois

5-"Aquarelles I. Green": Voici des fruits, des fleurs, des feuilles

6-"Aquarelles II. Spleen": Les roses étaient toutes rouges

*Phụ chú để làm rõ hơn về mấy giòng ghi chú dưới bài thơ MTLT trên kia:

Cũng theo Wikipedia, Poésie : Chanson d'automne

Titre : Chanson d'automne

Poète : Paul Verlaine (1844-1896)

Recueil : Poèmes saturniens (1866).

Les sanglots longs/Des violons/ De l'automne /Blessent mon coeur/D'une langueur/ Monotone.

Tout suffocant /Et blême,quand/ Sonne l'heure,/ Je me souviens /Des jours anciens/ Et je pleure

Et je m'en vais /Au vent mauvais/ Qui m'emporte/ Deçà, delà,/ Pareil à la/ Feuille morte.